

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **J. P.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4, Budějovická 7, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2016, č. j. 25376-2/2016-900000-304.5, sp. zn. 28077/2014-570000-12, o **dopravním přestupku**,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným z přestupku podle ust. § 42a odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů účinných ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), kterého se dopustil tím, že dne 3. 5. 2014 v 9:50 hodin jako řidič osobního vozidla tovární značky MRCEDES-BENZ VITO, registrační značky X (CZ) užil zpoplatněnou pozemní komunikaci – R 35 ve směru Bělotín – Olomouc, aniž by přilepil prováděcím

předpisem určený díl kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku v odpovídající hodnotě celou plochou na viditelném místě ve vozidle dle ustanovení § 21e odst. 1 písm. a) zákona o pozemních komunikacích a aniž by vyznačil údaj o registrační značce vozidla na kupónu prokazujícím úhradu časového poplatku dle ustanovení § 21e odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích. Za uvedené jednání mu byla uložena podle § 42a odst. 7 písm. d) zákona o pozemních komunikacích sankce, a to pokuta ve výši 3.000,- Kč. Dále byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč stanovené podle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb. ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Celní úřad pro Moravskoslezský kraj, rozhodl o vině žalobce dne 24. 10. 2014 rozhodnutím pod č. j. 46463-4/2014-570000-12 tak, jak uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, a žalobci byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozsudku. Správní orgán I. stupně vycházel ze spisové dokumentace obsahující protokol ze dne 3. 5. 2014, fotografickou dokumentaci, úřední záznam ze dne 5. 5. 2014.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce pro jeho opožděnost. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný obšírně vyjádřil k doručování rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jakož i ke lhůtě pro podání odvolání, přičemž dospěl k závěru o opožděnosti žalobcem podaného odvolání. Žalovaný se též v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „správní řád“) vyjádřil k tomu, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, či pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, přičemž v tomto směru dospěl k negativnímu závěru.

Obsah žaloby

[4] Žalobce se domnívá, že žalovaný pochybil, když podané odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně hodnotil jako opožděné. Žalobce se rozdílně od žalovaného nedomnívá, že odvoláním napadené rozhodnutí bylo žalobci (obviněnému) řádně doručeno dne 8. 12. 2014. Žalobce svou argumentaci opírá o ust. § 19 odst. 3 správního řádu, když bylo povinností správního orgánu I. stupně doručovat písemnosti na elektronickou adresu zmocněnce, kterou si za tímto účelem zvolil, tudíž doručování fikcí na adresu jeho trvalého pobytu na sebe nemohlo vázat žádné právní účinky.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný zopakoval své stanovisko, které zaujal v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž zdůraznil, že správní orgán I. stupně dodržel všechny předpoklady ust. § 19 odst. 8 správního řádu, aby mohl doručovat způsobem, jako by zmocněnec o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Podle žalovaného mělo dojít k doručení prvostupňového rozhodnutí dne 8. 12. 2014, a to uplynutím 10 denní úložní doby podle § 24 odst. 1 správního řádu, když bylo doručováno na adresu trvalého pobytu zmocněnce obviněného. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 23. 9. 2014 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 17. 9. 2014, které obsahovalo též předvolání k ústnímu jednání na 8. 10. 2014. Součástí předvolání byla řada poučení o právech účastníka řízení. Součástí správního spisu je následující:

- tiskopis „protokol o důvodném podezření z porušení právních předpisů...“ ze dne 3. 5. 2014, č. j. 25063/2014-580000-63, ve kterém byl kontrolní hlídkou Celního úřadu pro Olomoucký kraj zaznamenán přestupek žalobce, přičemž žalobce se do tohoto dokumentu odmítl vyjádřit a tiskopis nepodepsal;
- fotografie, na nichž jsou zachycena oba díly kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku, vozidlo RZ X a osvědčení o registraci vozidla RZ X;
- protokol o ústním jednání ze dne 8. 10. 2014, kterého se žalobce ani jeho zástupce neúčastnili;
- e-mail zmocněnkyně obviněného (žalobce) S.W. ze dne 8. 10. 2014;
- plná moc pro S. W. ze dne 25. 9. 2014;
- printscreen obrazovky počítače s otevřeným oknem emailu, jakož i s otevřeným oknem „Detail e-mailové zprávy“, kde se v kolonce odesílatel nachází adresa: X“, v kolonce příjemce adresa: X, v kolonce věc: *Rozhodnutí (J.P.)*, v kolonce zpracování datum: *30.10.2014* a v kolonce stav údaj: *Odesláno*;
- rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání dopravního přestupku ze dne 24. 10. 2014 vedené pod č. j. 46463-4/2014-570000-12, včetně kopie doručenky.

[7] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 26. 2. 2016 odvolání a dne 13. 5. 2016 bylo předloženo k rozhodnutí Generálnímu ředitelství cel. Součástí správního spisu žalovaného je též žalobou napadené rozhodnutí.

Právní úprava

[8] Podle ust. § 34 odst. 2 správního řádu *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*

[9] Podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu *nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.*

[10] Podle ust. § 19 odst. 8, věty druhé a třetí správního řádu *v případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující*

pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

[11] Podle ust. § 20 odst. 1 věty první správního řádu se *fyzické osobě písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena.*

[12] Podle ust. § 23 odst. 1 správního řádu *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.*

[13] Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*

Právní posouzení věci samé

[14] Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nepřípustná. Poté krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s. ř. s., v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Neshledal přitom vady, např. podle § 76 odst. 2 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[15] Soud po přezkoumání správních spisů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, když nepřisvědčil jediné žalobní námitce, k níž uvádí následující:

[16] V projednávané věci, vzhledem k tomu, že odvolání žalobce bylo zamítnuto pro jeho opožděnost, je zásadní spornou otázkou mezi účastníky řízení to, zda žalobce doručil v zákonem stanovené lhůtě odvolání proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 10. 2014, pročež je nejprve nutno vyřešit otázku doručení uvedeného rozhodnutí obviněnému (žalobci), resp. jeho zmocněnci.

[17] Správní orgán I. stupně postupoval správně, pokud své rozhodnutí doručoval zmocněnkyni obviněného (žalobce) v souladu s ust. 34 odst. 2 správního řádu, neboť se nejednoznačně nejednalo o případ, kdy by měl zastoupený obviněný (žalobce) něco osobně vykonat, jako by tomu mohlo být, například pokud by byl správním orgánem předvoláván k výslechu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 100/2008-61; všechna odkazovaná rozhodnutí správních soudů jsou veřejně dostupná na www.nssoud.cz).

[18] Ze správního spisu, jakož i z vyjádření žalobce, plyne, že zmocněnkyně obviněného (žalobce) S. W. požádala o doručování na elektronickou adresu X přípisem ze dne 8. 10. 2014. Pouze na okraj krajský soud konstatuje, že v předmětném přípise je žádost o doručování formulována následovně: „*Na závěr žádám o doručování písemností na e-mailovou adresu X.*“, přičemž takto definována adresa svědčí buď o velmi nedbalém přístupu zmocněnkyně a nebo hůře, o pokusu zmást správní orgány.

[19] Dále se ze správního spisu podává, že dne 30. 10. 2014 bylo na e-mailovou adresu požadovanou zmocněnkyní obviněného (žalobce), správním orgánem I. stupně meritorní rozhodnutí doručováno, přičemž se žalobce – eufemicky řečeno – zcela mýlí, pokud v žalobě uvádí, že správní orgán I. stupně na zvolenou e-mailovou adresu meritorní rozhodnutí nedoručoval. S ohledem na dikci ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu byl správní orgán I. stupně povinen doručovat meritorní rozhodnutí jako by zmocněnkyně o doručení na elektronickou adresu nepožádala, neboť ta, během následujícího pracovního dne po odeslání e-mailu správním orgánem I. stupně, doručení e-mailu nepotvrdila tak, jak citované ustanovení správního řádu předpokládá.

[20] Vzhledem ke shora uvedenému je zjevné, že správní orgán I. stupně postupoval zcela správně, pokud své meritorní rozhodnutí ve věci žalobce odeslal na adresu trvalého pobytu zmocněnkyně S. W., přičemž se ze spisu podává, že jí písemnost byla doručena 8. 12. 2014 fikcí ve smyslu ust. § 24 odst. 1 správního řádu, když zásilka s předmětnou písemností byla připravena k vyzvednutí dne 26. 11. 2014. Teda je evidentní, že správní orgán I. stupně postupoval správně a předmětné rozhodnutí doručil dne 8. 12. 2014, přičemž od tohoto dne počala běžet 15 denní odvolací lhůta, jež uplynula dne 23. 12. 2014. Pokud bylo odvolání podáno až dne 26. 2. 2016, pak se jedná o odvolání, které je zjevně opožděné.

Závěr a náklady řízení

[21] Závěrem pak soud konstatuje, že se žalovaný dostatečně ve svém odůvodnění vypořádal s důvodem, pro které ho vedly k závěru o opožděnosti odvolání, přičemž též velmi správně posoudil v souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu to, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, avšak dospěl k negativnímu výsledku. Soud neshledal žádné vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

[22] Ze všech výše uvedených důvodů tedy krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), aniž by nařizoval jednání podle ust. § 51 s. ř. s. zamítl a ztotožnil se se závěrem žalovaného o opožděnosti odvolání.

[23] O náhradě nákladů řízení rozhodoval krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. s přihlédnutím k tomu, že procesně úspěšnému žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady, který by přesahovaly jeho obvyklou úřední činnost, nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů

ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 17. srpna 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně